

č. 1, 11/2022

Ámosův list

Školní časopis ZŠ a MŠ Želešice

NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT

- ▣ Projekty
- ▣ Želešická růže
- ▣ Kukátko do první až deváté třídy
- ▣ Rozhovor a anketa
- ▣ Střípky ze školní družiny
- ▣ Seriály
- ▣ Pokémoni
- ▣ Koktejl
- ▣ Zábavníček

EDU bus

Ve čtvrtek 20. 10. 2022 se většinu dětí i rodičů, kteří šli kolem školy, naskytl zajímavý pohled na parkoviště před školou. Auta zaměstnanců totiž nahradil EDUbus. Jednalo se o upravený autobus značky

Karosa, který byl našlapaný všemožnými technologiemi a moderními pomůckami. V dopoledním bloku se v EDUbusu vystřídali žáci osmé třídy, kteří si vyzkoušeli práci s termokamerami, které pracují na principu bezdotykového měření teploty. Pomocí termokamer mohli žáci sledovat okamžité tepelné změny. Na praktických ukázkách si vysvětlili termíny emisivita, zdánlivá odražená teplota aj. Po krátké pauze následoval výukový blok pro žáky páté třídy. Ti absolvovali

Akce 72 hodin se již stala neodmyslitelnou součástí školního roku na naší škole. Jedná se o tři dny plné dobrovolnických aktivit, které se v ČR konají le-

program Měření teploty. V průběhu aktivit sledovali změny teploty v různých situacích a za různých podmínek. Vyzkoušeli si práci s moderním školním bezdrátovým teploměrem. Zjistili také, proč je teploměr důležitou pomůckou pro situace, v nichž by nás mohly naše smysly klamat.

Odpolední blok patřil učitelům naší školy. Bě-

hem dvou hodin si vyzkoušeli práci s roboty, s 3D tiskárnou nebo s čidly Pasco. Nechyběla ani rozšířená realita, dron nebo model soustruhu.

Návštěva EDUbusu nás velmi potěšila a těšíme se, že nás v příštím roce zase navštíví a přiveze další moderní pomůcky do výuky.

72 hodin

tos již po deváté. Kdykoliv během těchto 72 hodin (14. – 17. října 2022) a zároveň jakkoliv dlouho se dobrovolníci po celém Česku pustili do aktivit, které pomohly druhým, přírodě, či jejich okolí.

Letos jsme do akce zaregistrovali jeden projekt. Žáci šesté a sedmé třídy se pustili do výsadby stromů podél polní cesty v katastru obce. Symbolem letošního ročníku se stal medvěd. Ten se objevil na tradičním tričku a také ve formě papírové skládačky.

Všem zúčastněným patří velký dík za pracovní nasazení. Speciální poděkování patří panu Ing. Jiřímu Dohnalovi a obci Želešice.

Memoriál Zdeňka Dvořáka aneb Želešická růže

Letošní 37. ročník byl pro nás (želešické) běžce velkou výzvou. Stačilo se podívat vedle sebe a hned jsi mohl zahlédnout trička s nápisem ATLETIKA apod. To pak tvoje sebevědomí a naděje v dobrý výsledek plavaly tam někde na dně. No, nicméně reprezentovat školu je přece čest! A navíc zkusit se má všechno.

Zazněla startovní pistole a všichni běžci se plni očekávání rozeběhli na trať. Nechyběli ani povzbuzující spolužáci a učitelé. Jejich křik nám pomohl vydolovat ze sebe poslední zbytky sil.

Každá věková kategorie běžela jinou vzdálenost. My (dívky, kategorie D III) jsme běžely 1 km, a ačkoliv se to někomu zdá jako hračka, tak pro nás, zejména pak pro mě, to bylo náročné, jako bychom běžely svůj poslední běh.

Všichni jsme do toho dali opravdu všechno (teď mluvím hlavně za želešické běžce). A i když výsledky nebyly nijak strhující, až na vynikající družstvo mladších dívek v čele s Aničkou Pudelkovou, která nám zajistila první místo, aspoň jsme se zúčastnili přespolečného běhu o želešickou růži a vzdali hold panu Zdeňku Dvořákovi, který by právě 2. září letošního roku oslavil 90 let.

Kamila Fialková, VII. třída

Rozhovor s vítězkou Annou Pudelkovou.

R: Jak se ti líbil Běh o želešickou růži?

AP: Byl dobrý!

R: Máš i jiné medaile nebo trofeje?

AP: Ano.

R: Když jsi byla na startu, jaký jsi měla pocit?

AP: Bála jsem se.

R: Když jsi vyhrála, byla jsi na sebe pyšná?

AP: Ne.

za redakci Barbora Babáková, IV. třída

foto: Iveta Schimmerová

Rozhovor

Podzim v 1. A

Hrajeme si ve třídě

Lesní program

Jak si správně čistit zuby?

Malujeme

Druháci a jejich bádání o půdě se Zorkou a Rezekvítkem

Taky máte rádi výukové programy s Rezekvítkem? My z druhé třídy určitě ano a podělíme se s Vámi o ten náš první letošní.

Tentokrát jsme se se Zorkou z Rezekvítku vydali bádát na téma „Půda základ života“. Nemuseli jsme daleko, půda je všude kolem nás, takže jsme zůstali na školním dvoře a jako zázemí jsme využili školní stan. Byla pro nás připravena spousta činností, které na sebe plynule navazovaly, a mohli jsme tak postupně získávat nové poznatky o tom, z čeho se půda skládá, jak dochází k jejímu vzniku zvětráváním, která půda je lépe a která méně propustná, ve které půdě se líbí živočichům a jací živočichové se v ní vlastně nacházejí.

Informace jsme získávali nejen formou pokusů, pozorováním či samotným bádáním v půdě, ale také pomocí různých her. Zahráli jsme si na různé živočichy žijící v půdě, běhali štafety, skládali obrázky a nakonec jsme si udělali i koláž. Samotné bádání jsme pak provedli na území školní zahrady a nejvíce se nám dařilo přímo v záhoncích. Tam byla půda doslova plná života. Podívejte se s námi na fotky, které celou akci dokumentují.

Pavčina Jouklová

Co čteme ve dvojce?

Jméno a příjmení: Lofie Kámplová Třída: 2.

Název knihy: Mýška a pohádková polívka
Spisovatel: Arnold Lobel

Ilustrátor: Arnold Lobel
Hlavní postavy: mýška a lasičák

O čem knížka vypráví (asi 3 věty):

Mýška si česla knihu, vyskočil lasičák a chytil ji. Přinesl jí ji domů a chtěl si s ní uvařit polívku. Mýška mu poradila, že se mýš polívka musí smíchat s příběhem.

Obrázek:

Jméno a příjmení: Masěj Luvěný Třída: 2.

Název knihy: Bronšik
Spisovatel: Thomas Brezina
Ilustrátor: Pablo Tambussi

Hlavní postavy: Tobik, Týna, Bronšik

O čem knížka vypráví (asi 4-5 vět):

Týna a Tobik našli v jeskyni dinosaur Bronšika. Zašli noc s bratry Bronšik má nejradši kvanolky s pudinkem. Nášli spolu kamaráda Lisavce.

Obrázek:

12. října

PERNÍKOVÁ CHALOUPKA

Jeníček, Mařenka
ješibaba

12. října

PERNÍKOVÁ
CHALOUPKA

Jeníček, Mařenka
ješibaba

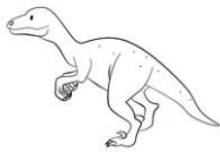

Střípky ze trojky

Na začátku školního roku jsme s dětmi založili jejich první čtenářský deník. Za 1. pololetí mají přečíst dvě knížky. Jaké milé překvapení na mě čekalo, když jsem zjistila, kolik dobrých čtenářů ve třídě máme. Ještě není ani konec října a některé děti již mají splněno. Našel se i takový vášnivý čtenář, který má již teď napsaných pět knih. Tím chlapcem je Lothar Touška.

Zde přidáváme pár ukázek z naší tvorby a třeba někoho inspirujeme k přečtení nějaké knížky.

DINOSAURÍ NEČETLI A VYMŘELI

... JEN PRO ZAJÍMAVOST

*Optimoni
Klára: Mala
Optimoni žijí na celém světě. Jejich málo ho draké. Eš se snaží pochopit všechny pokemony na světě v propadlém spruce naplavy. Sou krmí slupce, bobule, bílá rove, vodní plovci, klapka, sumci, plískoté draké, sumci a papřovci.
Je potěšný, že se se radí, a svého pokemona je chytit.*

Knička sčmí, líbila, protože mám rád pokemony a mám pokemona i já.

Chraťim! 1

*Kouzelná košička
Lucie Benšleyová*

Ilustrátor: Angela Trovanová

Plamínek je lev královské krve. Jeho strýc Eben ho chce rabit. Plamínek je následovníkem svého bratra. Strýc Eben ho chce rabit, protože nechtě, aby Plamínek byl leví král! Plamínek se přemění na košičku, najde si novou hračku Kim. Spolu s Kim prožijí spoustu dobrodružství.

Kniha se mi líbila, protože jsem o kouzlech.

Karčí! 1

Lothar Touška, III. třída

Melisa Gjocaj, III. třída

Září v devítce

Nebude-li pršet, nezmoknem. Tak by se daly jednou větou charakterizovat obě zářijové exkurze, které podnikli naši devátáci. Počasí jim sice neprálo, ale dějiny dvacátého století jsou pořád tou nejzajímavější částí dějepisu, a tak překonáte i nepřízeň počasí, abyste se dozvěděli něco nového. O návštěvě Legiovlaaku vám něco poví kluci, o vile Tugendhat zase děvčata.

Dana Kadlčíková

14. září jsme vyrazili do Tišnova na výstavu o československých legiích, které vznikly během 1. světové války. Zaujaly nás už samotné výstavní prostory. Celá výstava je totiž umístěna do vlaku, kterým se legionáři přesouvali po transsibiřské magistrále do Vladivostoku.

Po příchodu k vlaku jsme v prvním vagóně zhlédli krátký dokument o průběhu první světové války, vzniku legií, jejich zapojení do bojů nejen v 1. světové válce, ale i v ruské občanské válce, a také jejich návratu domů. Po jeho skončení jsme se vydali do dalších vagónů.

Každý vagón sloužil jinému účelů. Prohlédli jsme si tak například obytný vagón prostých vojáků i vagón, který obývali velitelé. Od sympatického průvodce oblečeného do jedné z legionářských uniforem jsme se dozvěděli nejen o tom, jak naši legionáři v těchto vlacích žili, ale také jak vypadala jejich výzbroj a výstroj.

Nás nejvíc nadchly zdravotní a zbrojní vagóny. V sanitním voze nás zaujala nejen výstava dobového zdravotnického materiálu, která leckdy působila opravdu strašidelně, ale třeba i informa-

ce o tom, že některé akutní případy musely být operovány přímo v tomto vagónu.

Zbrojní vagón se od ostatních vagónů lišil tím, že měl dvojitou dřevěnou stěnu a mezera mezi těmito stěnami byla vysypána šterkem, aby nebylo možné ji prostřelit. Také díky tomu mohli legionáři vlak bránit. Ve voze jsme si prohlédli také tehdejší zbraně.

Na konci exkurze bylo možné zakoupit si suvenýry a nahlédnout do databáze legionářů, v níž se dá zjistit nejen to, zda některý z vašich prapra-

dědečků bojoval v legiích, ale také kde sloužil, kdy se k legiím dostal, u jaké jednotky sloužil, jaké hodnosti dosáhl a řada dalších zajímavých informací.

My jsme si exkurzi opravdu užili, a tak vám můžeme návštěvu Legiovlaaku doporučit. Jen je třeba zjistit, na kterém z českých a

moravských nádraží se zrovna Legiovlak nachází.

Vaši devátáci

Září v devítce

(pokračování ze strany 8)

27. září brzy ráno jsme navzdory nevlídnému počasí vyrazili s paní učitelkou Hofmanovou a Kadlčíkovou na exkurzi do vily Tugendhat.

Tu si v brněnských Černých Polích, kousek od dnešní dětské nemocnice, nechali na konci 20. let 20. století postavit novomanželé Tugendhatovi, a to na návrh architekta Ludwiga Miese van der Rohe. Bohužel si rodina život ve vile příliš dlouho neužívala. Necelých deset let po její dostavbě musela kvůli svému židovskému původu emigrovat, aby unikla holocaustu.

Vila, obklopená velkou velkou zahradou, v níž bylo na počátku devadesátých let dojednáno rozdělení Československa, má tři patra.

V prvním patře se nachází hlavní vstup, dvě ložnice, dva dětské pokoje, pokoj pro vychovatelku a také dvě koupelny. Nás zaujaly už velké vstupní dveře, které sahaly od podlahy až k samotnému stropu.

Ze vstupní haly se po schodech schází do hlavního prostoru vily, v němž se nachází jídelna, obývací pokoj, knihovna a zimní zahrada. Celá čelní stěna tohoto prostoru je prosklená a je z ní

nádherný výhled do zahrady. Nás ze všeho nejvíc zaujala onyxová stěna, která propouští sluneční světlo, a činí tak prostor ještě zajímavější.

Nakonec jsme sešli ještě o patro níž, abychom si prohlédli kuchyň, ve které nás překvapila nejen nízká kuchyňská linka, ale i model tehdejší lednice.

Celý dům byl velmi moderně zařízený a jeho vzhled působí velmi nadčasově. Proto byla vila Tugendhat zapsána na seznam světového kulturního dědictví UNESCO a je

jedinou UNESCO památkou v Brně.

Navštívit vilu není vůbec jednoduché, protože turisté se v ní střídají doslova jako na běžícím páse. Kdybyste ale přece jen někdy měli tu možnost vilu navštívit, rozhodně neváhejte.

Vaše devátačky

Indi, indi, indiáni jdou...

Indiánský rok plný dobrodružství čeká na děti z I. oddělení ŠD. Za splnění úkolů, dodržování pravidel, plnění povinností a pomoc sbírají děti barevné korálky, které mohou vyměnit za pírnka na svou indiánskou čelenku. Nechybí ani lov bobříků. Za dva měsíce jsme si zvládli poradit s Bobříkem zpěvu, míření a moudrosti.

V září – měsíc lovu – jsme se naučili bojovou písničku a vyrazili jsme na lov bizona. Umíme

tiše našlapovat, plížit se, jezdit na koni a házet oštěpem. Byla to fuška ulovit bizona, proto z něj nesmí přijít ani kousek nazmar.

Říjen – měsíc padajícího listí - nás zavedl do lesního království. Naučili jsme se vnímat les všemi smysly, poznávat stromy a jejich plody, dělat si zásoby na zimu.

Právě začal listopad – měsíc bláznů. A opravdu odstartoval bláznivě – BUBU dnem!

náčelník Klidná voda (Iveta Schimmerová)

Na BUBU den byla do I. oddělení pozvána významná strašidla všech kategorií. Program začal mlsáním u rautového stolu, který se prohýbal pod slanými i sladkými dobrotkami v podobě mumii, netopýrů, bubáků... Po strašidelné pohádce nás vyzvalo k tanci strašidylko Emílek. Během odpoledne změřily své síly týmy Dýní, Bubáků a Koček v roztočivých disciplínách – lov berušek z pavoučí sítě, střelba na mumie, stavba strašidelného hradu, transport plyšových mazlíčků.

BUBU den

Naučili jsme se i nové taneční figury. Obzvláště povedený byl tanec v páru s žabím okem mezi čely strašidel. Na závěr čekala na všechna strašidla sladká odměna, medaile a také slizké losování.

Děkuji všem strašidlům za účast a těším se za rok na viděnou!

Iveta Schimmerová

Foto MišMaš z I. oddělení

ÁMOS SE DRUŽÍ V DRUŽINĚ

Dlabeme dýni

Skáčeeme gumu

Ovocné špízy

Podzimní pátračka

Učíme se nové stolní hry

Vesmírné dobrodružství

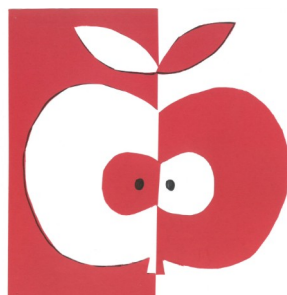
Družinová výtvarka

Kouzelnické triky

Ruční práce

Rozhovor

V podzimním čísle jsme položili pár otázek paní učitelce Gajdošová a paní vychovatelce Volgemutové, které od září posílily pedagogický sbor naší školy.

Rozhovor s Mgr. Pavlínou Gajdošovou

R: Co učíte za předměty?

PG: Učím matematiku, český jazyk, angličtinu, výtvarnou výchovu, pracovní činnosti a prvouku.

R: Který předmět učíte nejraději a proč?

PG: Ráda učím matematiku, protože mě baví čísla.

R: Co se vám líbí na naší škole?

PG: Moc se mi tu líbí knihovna na chodbě.

R: Čím vás děti dokážou naštvat nebo naopak potěšit?

PG: Naštvat když zapomínají pomůcky a potěšit pěknou známkou.

R: Čím jste chtěla být jako malá?

PG: Chtěla jsem být učitelkou.

R: Máte nějakého domácího mazlíčka?

PG: Nemám.

R: Jaké je vaše oblíbené jídlo?

PG: Smažený sýr s hranolky a tatarkou.

R: Jaká je vaše oblíbená barva?

PG: Bílá.

R: Co ráda děláte ve volném čase?

PG: Čtu a běhám.

R: Který dárek by Vás pod stromečkem nejvíce potěšil?

PG: Nová kabelka.

R: Děkuji za rozhovor.

Rozhovor s paní vychovatelkou Viktorií Volgemutovou, DiS.

R: Co se vám líbí na naší škole?

VV: Prostředí školy a hřiště.

R: Čím vás děti dokážou naštvat nebo naopak

potěšit?

VV: Naštvou, když neposlouchají a potěší, když se k sobě navzájem chovají hezky.

R: Čím jste chtěla být jako malá?

VV: Návrhářkou oděvů nebo učitelkou.

R: Máte nějakého domácího mazlíčka?

VV: Nemám

R: Jaké je vaše oblíbené jídlo?

VV: Kuřecí řízek.

R: Jaká je vaše oblíbená barva?

VV: Červená.

R: Co ráda děláte ve volném čase?

VV: Cestuji, sportuji, čtu a pracuji na zahrádce.

R: Který dárek by Vás pod stromečkem nejvíce potěšil?

VV: Kabelka.

R: Co byste změnila na naší škole?

VV: Nic bych neměnila.

R: Děkuji za rozhovor.

*za redakci Lucie Gregorová, Ema Paulasová,
VII. třída*

Ankety

ANGLIE

Na začátku školního roku vyrazilo 32 žáků naší školy do Anglie. Jaký zájezd byl?

Co se vám nejvíc líbilo v Londýně?

- 7x všechno
- (prostě) Londýn
- památky
- 3x Tower Bridge
- Oko (London Eye)
- jídlo
- 2x čínská čtvrť
- 7x Big Ben
- lidi, co se mě snažili okrást na stánku

- jak lidé prožívali pohřeb královny a kolik bylo všude lidí
- 2x jak Tonda komunikoval přes šířku náměstí na Covent Garden s artistou a žonglérem

Co říkáte na jídlo v Anglii? (v rodinách, balené obědy, co jste si kupovali...)

- 4x jídlo bylo dobré, až na sendvič
- bylo to dobré, každý den jsme měli jinou specialitu
- balíčky mi nechutnaly
- 2x octové chipsy nejlepší
- ušlo to, dalo se to jíst
- 2x dobrý, až na octové chipsy
- obědy od rodin spíše průměrné
- 8x dobrý

Adéla Remerová, VI. třída
(účastnice zájezdu)

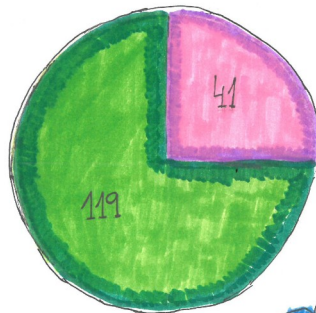
KDE JSME STRÁVILI PRAŽDNINY?

Na konci prázdnin jsem přemýšlela nad tím, kde byli děti a učitelé v naší škole na dovolené. Napadlo mě, že by to mohlo zajímat i ostatní děti, tak jsem se rozhodla, že se pokusím tuto informaci pomocí dotazníkových listů získat ve všech třídách. V některých třídách jsem se informace zjistila sama, v některých třídách jsem poprosila naši učitelku, aby mi o tom pomohla. Na moji otázku jsem získala odpovědi od 160 lidí z naší školy. Zjistila jsem docela zajímavé informace. Krásy České republiky považovalo 41 dětí či učitelů a 119 lidí strávilo část svých prázdnin v zahraničí. Docela jsem koukala, že někteří byli o prázdninách až na Islandu nebo v Americe. Nejvíce spolužáků však bylo během července a srpna na sluníčkem v Chorvatsku - 37 lidí, což jsem docela očekávala, takže tam jduším moc ráda.

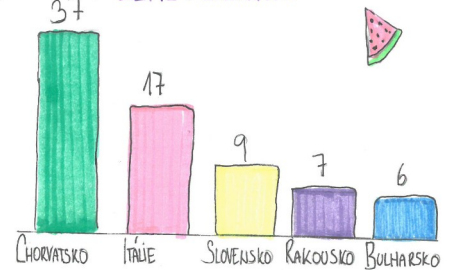

ČESKO NEBO ZAHRANIČÍ

Česko
Zahraníčí

NEJNAVŠTĚVOVANĚJŠÍ ZEMĚ V ZAHRANIČÍ

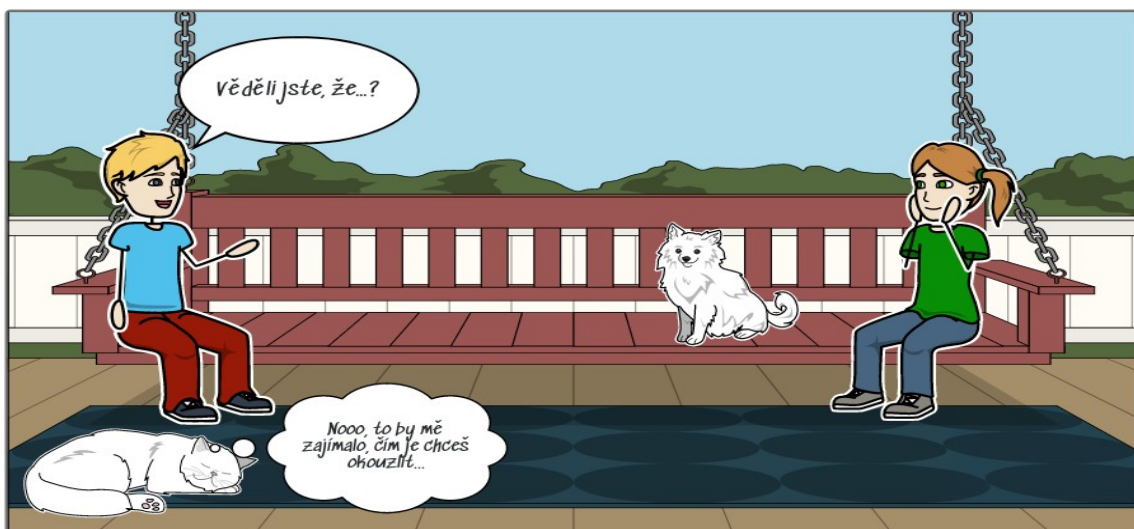

Beata Magdalíková, V. třída

Historické okénko

- **Dana a Emil Zátopkovi** by letos oslavili sté narozeniny.
- Narodili se ve stejný den – 19. září 1922. Emil v Kopřivnici, Dana ve Fryštátu.
- Emil chtěl být učitelem, ale do učitelského ústavu ho nepřijali, protože prý neuměl zpívat.
- Dana studovala na gymnáziu a sportovat začala jako házenkářka.
- Na olympijských hrách v Helsinkách získal Emil tři zlaté medaile, a to v běhu na 5 km, 10 km a v maratonu. Maraton běžel poprvé v životě. Pokaždé překonal i olympijský rekord.
- Dana tehdy zvítězila v hodu oštěpem, a to hned prvním hodem.
- Emilovi se říkalo lokomotiva, také proto po něm plzeňská Škodovka pojmenovala jednu ze svých lokomotiv.

- Jak nejlépe chutná mamut? Kdo je Žlababa? Co měla Šebestová v chlebníku a jakou zmrzlinu má nejraději Petříček Vydra? To ví každý správný znalec českých večerníčků.
- 6. října 1982 odvysílala Československá televize kompletní sérii třináctidílného večerníčku **Mach a Šebestová**.
- Výroba všech dílů trvala šest let.
- Na jeho natočení se podíleli malíř Adolf Born, scénárista Miloš Macourek a animátor a režisér Jaroslav Doubrava. Vypravěčem se stal herec Petr Nárožný.
- Dodnes nevíme, jak se Mach a Šebestová jmenují křestním jménem.
- Kouzelné sluchátko bylo použito vždy jen pro dobrou věc.

pokračování na straně 15

Historické okénko

(pokračování ze strany 14)

- Narodila se s úžasným hlasem. Vždy byla velmi statečná. Stala se jednou z tváří pražského jara.
 - 1. 11. 1942 se v Českých Budějovicích narodila česká zpěvačka **Marta Kubišová**.
 - Za heydrichiády musel její otec prokázat, že není příbuzným Jana Kubiše.
 - Když měla 26. narozeniny, vznikla hudební skupina Golden Kids. Jejimi členy byli kromě
- Marty Kubišové i Václav Neckář a Helena Vondráčková, které znáte z pohádky Šíleně smutná princezna.
 - Jednou z nejznámějších písní, kterou Marta Kubišová nazpívala, je Modlitba pro Martu. Píseň začíná veršem – Ať mír zůstává s touto krajinou – a stala se ikonickou skladbou nejen pražského jara 1968, ale i sametové revoluce 1989.
 - Marta Kubišová je nejen velmi statečná žena, která si stojí za svými názory, ale i velká milovnice zvířat. Kromě koček a psů kdysi chovala i oslíka. Na tom by nebylo nic zvláštního, kdyby tehdy nebydlela v panelovém domě na Proseku a oslíka domů nevozila výtahem.

Dana Kadlčíková

Nudíte se, když je venku škaredě? Došly vám na zahradě kytky? Nevadí. Vytvořte si růže z podzimního listí. Bude pěkně barevná a strávíte tím hodně času. Nejdřív se projdete venku a nasbíráte listí. Nejlepší je javorové nebo třeba z přísavníku. Pak si ho rozdělíte podle velikostí a můžete se pustit do práce podle návodu: <https://katerinachrobakova.cz/recyklarna-navod-na-ruzi-z-javorovych-listu>. Výsledek stojí za to a přitom potřebujete jen listí a provázek. A hrozně moc trpělivosti. Tak ať vám to jde!!!

Terezie Hofmanová, III. třída

Vyrábíme s Terkou

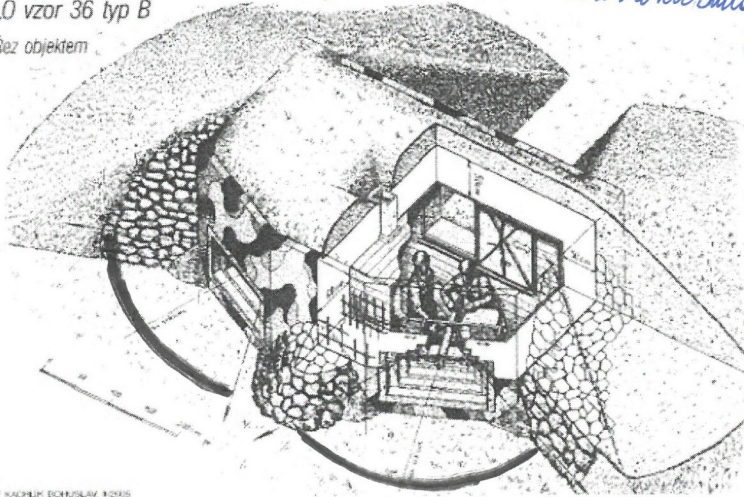
Česká opevnění

Česká opevnění LO vzor 36 typ B
Začala se stavět koncem května roku 1936.

Bylo to sadáno firmám k výstavbě prvního úseku

Vysočlavičských toráčích a těchto roku další následovaly na

LO vzor 36 typ B
Rez objektem

Trutnovsku a tak dále,

Bylo celkem postaveno 858 objektů.

stěny byly tlusté 15 cm.

střílny byly vyhlavně dřevěným
kulometem vz. L4 nebo lehkými

kulomety vz. 26.

Jindřich Kácal, IV. třída

pravá střílna má šíř 45°, levá střílna má rozstředění 45°

MATTYHO BÁBOVKA

1 HRNEK CUKRU KRUPICE

3 VEJCE

3/4 HRNKU MLÉKA

PŮL HRNKU OLEJE

1 ZAKYŠANÁ SMETANA

2 HR. POLOHRUBÉ MOUKY

1 PRÁŠEK DO PEČIVA

Vajíčka ušleháme s cukrem a přidáme
ostatní suroviny a vše ušleháme.

Těsto nalijeme do vymazané a moukou vysypané
formy na bábovku. Pečeme ve vyhřáté
troubě na 170 stupňů celou hodinu.

po upečení pocukrujeme.

DOBROU CHUŤ!

Pečeme s Mattym

Matteo Šrámek, II. třída

Kde se vzali a co jsou Pokémoni?

Tatínek Pokémonů je Satoshi Tajiri a jejich název pochází z japonštiny a znamená „kapesní příšerky“. První přišli na svět už v roce 1996, někteří jsou tedy o dost starší než já.

S Pokémony se můžeme setkat v japonských videohrách společnosti Nintendo, mnozí z Vás je jistě viděli v seriálu či komiksu a především si je užíváme na kartách, které nám slouží ke hře. Ale pozor, na světě je i spousta sběratelů karet a ty nejvzácnější karty mají opravdu obrovskou hodnotu, některé i větší, než třeba dům. Já bohužel takto vzácné karty zatím nevlastním, ale moje nejoblíbenější karty, co mám, jsou V MAX Surfing Pikachu a V MAX Flying Pikachu. Pikachu je na nich totiž opravdu hodně roztomilý.

Pokémoni jsou velmi inteligentní bytosti, které rozumí lidské řeči, ale až na výjimky ji nepoužívají. Každý vypadá jinak a mají i různé schopnosti (třeba telepatie, možnost otrávit, uspat, zapálit).

Divocí Pokémoni se chovají jako zvířata, ale pokud je trenér Pokémonů chytí do Pokéballu (ten má tvar koule), stávají se krotkými a

většinou poslouchají svého pána. Pokémoni jsou schopni mocných útoků, jejichž množství i síla se většinou zvětšuje, a mohou se vyvíjet. Pokud zrovna nebojují, přebývají v Pokéballu, ale existují i zde výjimky, jako třeba Argeus. Slabí Pokémoni se do Pokéballu snadno chytí, naopak silnější Pokémoni vyžadují silnější Pokébally, aby je bylo možné chytit. Pokud se Pokéball nepoužívá, má velikost golfového míčku, ale při použití se zvětší na velikost baseballového míče. Je divné, že můj Pokéball doma se nezvětšoval. Že by vada materiálu? No, možná, že ho rozbil brácha...

V karetní hře Pokémon hrají dva hráči proti sobě, každý se svým balíčkem karet. Cílem hry je porazit soupeře, což můžete udělat jedním ze tří způsobů: vyřadit jeho Pokémony ze hry, posbírat všechny počáteční odměny (jedna za každého vyřazeného Pokémona) nebo tím, že soupeř dolíže svůj balíček (ale pozor, karty neolizujte, dolízat balíček znamená, že už nemáte žádnou kartu k vytažení, takže máte-li na něco chuť, dejte si radši lízátko). Hráči postupně ve hře vykládají Pokémony, pokládají na ně energie a navzájem na sebe útočí.

Pokud Vám dospěláci budou tuto karetní hru zakazovat, zkuste je přesvědčit tím, že hra rozvíjí strategické myšlení, kombinatoriku, počty i anglický jazyk, a na to by rodiče mohli slyšet, co říkáte? Podle mé zkušenosti totiž málokterý rodič odolá představě, že by mohl mít doma časem malého génia.

Pokud jste Pokémony dosud moc neznali a po přečtení mého článku Vás zaujali, návod pro začátečníky, jak hrát Pokémon karty, najdete třeba na: <https://mamadodeste.cz/navod-pro-zacatecniky-jak-hrat-pokemon-karty/>

Ale pozor, je to dooost návykové.

Matyáš Pinkava, II. třída

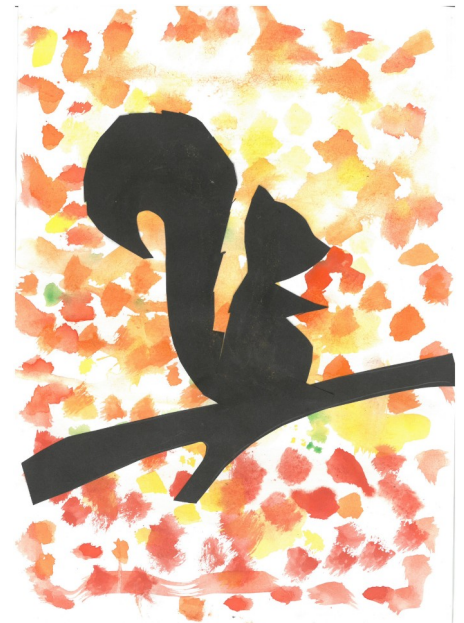
O veverce Anežce

Žila jedna veverka Anežka. Anežka byla úžasný skokan. Jenomže jednou si uvědomila, co když spadnu a zaseknu se o větvičku? Radši zůstanu doma. Čekala a čekala, okolo skákaly veverky stejného věku jako ona. Anežka pořád nevěděla. Bála se! Šla se poradit za maminkou. „Zlato, jdi se proběhnout ven,“ povídá maminka. Venku veverka Anežka potkala květinu, která jí napověděla: „Milá Anežko, zkus sebrat odvahu.“ Veverka Anežka se zamyslela a skočila. Já to dokázala! Od té doby Anežka zase skáče jako dřív.

Zajímavosti o veverce:

Veverka obecná je středně velký hlodavec z čeledi veverkovitých. Obývá široké území od západní Evropy až po východní Asii.

Barbora Babáková, IV. třída

Markéta Žemličková, 1. B

Chanelle Matos da Silva, IV. třída

Naši žáci se každoročně účastní různých matematických soutěží. První soutěží v letošním roce byla Pythagoriáda. Tato soutěž je určena pro žáky 6. – 9. tříd. Maximum bodů, kterých může žák dosáhnout, je 15. Úspěšný řešitel je žák, který dosáhl aspoň 9 bodů. Všichni úspěšní řešitelé postupují do okresního kola, kde budou reprezentovat nejen sebe, ale i naši školu. Držme jim společně pěsti.

Úspěšní řešitelé:

třída		body
6.	PIKNOVÁ Adriana	11
6.	BURDA Pavel	9
7.	LOVECKÁ Tereza	10
8.	HERFORT Timur	9
9.	HŘEBEC Dominik	9
9.	MLČÁK Dominik	14

Dagmar Fránková

Pythagoriáda

Šifra

Ahoj kamarádi!

Také máte rádi šifry? Pokud ano, tak pro Vás jednu máme, a to přímo morseovku. Podle pomocné tabulky můžete napsat jednoduché zprávy kamarádům nebo rodičům. Vyzkoušejte si tuto šifru, určitě se pobavíte a naučíte se něco nového.

Melisa Gjocaj, Dominika Gregorová, III. třída

• - | - ... | • | - - - • | • | - ... | • - ||
• - - - | • ||
- ... | • • - | • - ... | • | - - - ... | • • | - | • - ||

A	• -	akát
B	- ...	břýskavice
C	- • - •	cilovníci
D	- • •	dálava
E	•	erb
F	• • - •	Filipíny
G	- - - •	Grónská zem
H	• • • •	hrachovina
Ch	- - - -	Chléb nám dává
I	• •	ibis
J	• - - - -	jasmin bílý
K	- • -	krákorá
L	• - • •	lupineček
M	- -	mává

N	- •	nástup
O	- - - -	ó náš pán
P	• - - •	papírnici
Q	- - - • -	kvili orkán
R	• - •	rarášek
S	• • •	sobota
T	-	tón
U	• • -	učení
V	• • • -	vyvolení
W	• - - -	Waltrův vůz
X	- • • -	Xénie má
Y	- • - -	ý se ztrácí
Z	- - • •	známá žena

1. ZELENINOVÝ
2. R
3. PSACÍ
4. TELEVIZNÍ
5. A
L
V KALHOTÁCH
Č
ATÁTA

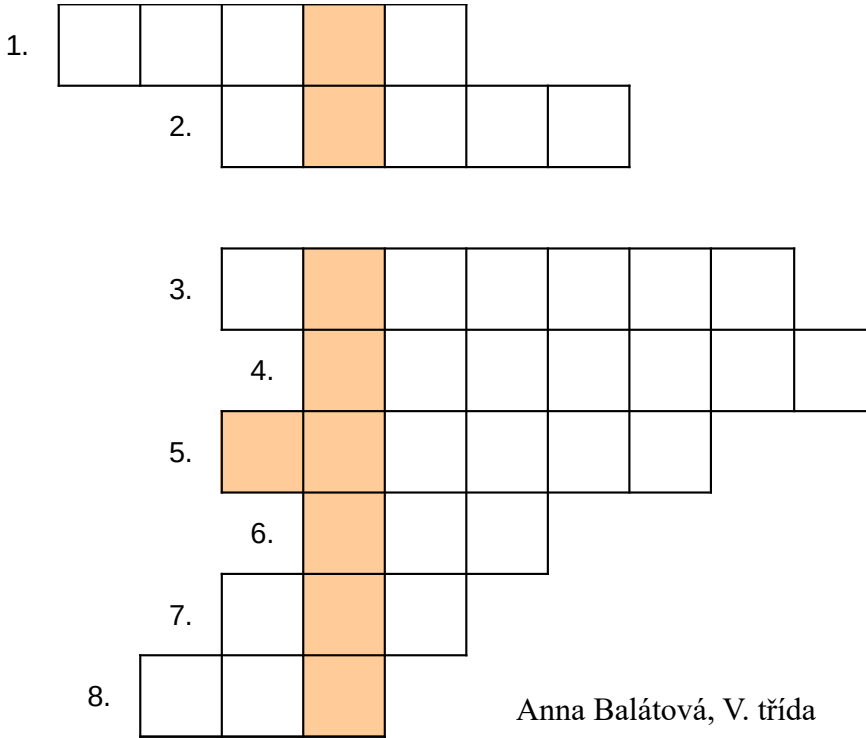

Luštěnka

Ondřej Kouřil, II. třída

Křížovka

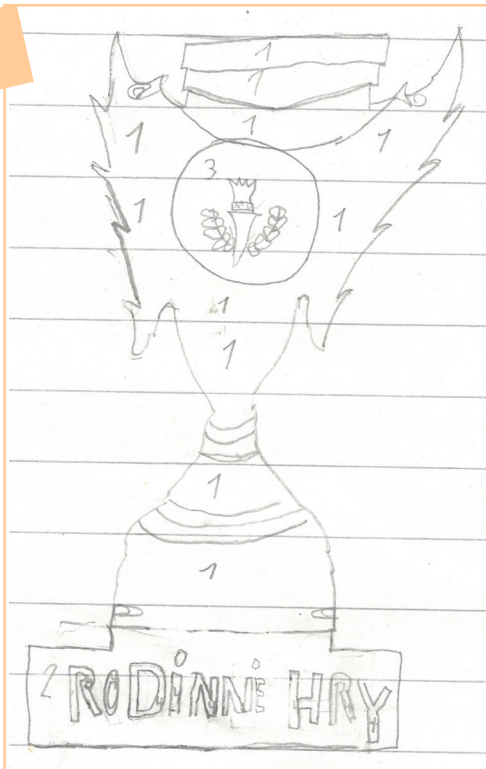
Povídá si Pražák s Brňákem po cestě autobusem: „Milda, posuň se až k voknu, prosím,“ řekne Adam. Po chvílce... Milda: „Tak __ konečně ___ _ _ _ _!“

1. jméno ryby
2. polívku jíš ...
3. školní taška
4. ptačí klec
5. zelenina podobná lilku
6. ostrý předmět na krájení
7. voda ve tvrdé podobě
8. vyjmenované slovo po M

Anna Balátová, V. třída

Vybarvi

1. žlutá
2. černá
3. oranžová
4. bílá

Z počátečních písmen obrázků sestav a napiš slovo:

Doplň

Ámosův list – vychází čtvrtletně, vydává ZŠ Želešice
 Redakční rada: Mgr. Jana Cacková, Mgr. Iveta Schimmerová, Mgr. Michal Špirit, Kamila Fialková, Lucie Gregorová (VII. třída), Adéla Remerová (VI. třída), Anna Balátová, Beata Magdalíková (V. třída), Barbora Babáková, Jindřich Kácal, Chanelle Matos de Silva, David Remer (IV. třída), Melisa Gjocaj, Dominika Gregorová, Terezie Hofmanová (III. třída), Ondřej Kouřil, Matyáš Pinkava, Matteo Šrámek (II. třída)
 Termíny uzávěrek čísel X. ročníku: 13. 1., 10. 3., 15. 5.
 Kontakt: amos@skolazelesice.cz